

Udskriftsdato: 19. december 2025

VEJ nr 9808 af 26/09/2018 (Historisk)

Vejledning om selvstændig virksomhed i dagpengesystemet

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 17/17210

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1176 af 20/09/2023

Vejledning om selvstændig virksomhed i dagpengesystemet

Indledning

I bekendtgørelse nr. 1182 af 26. september 2018 om selvstændig virksomhed i dagpengesystemet er der fastsat regler om definitionen af selvstændig virksomhed, sondringen af, om en aktivitet anses for selvstændig bibeskæftigelse eller hovedbeskæftigelse, og hvilke aktiviteter, der anses for formueforvaltning og fritidsbeskæftigelse. Der henvises til § 57 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (loven).

Bekendtgørelsen fastsætter videre regler om ophør med en selvstændig virksomhed og jobsøgningsperiode efter ophør. Der henvises til § 57 b i loven. Derudover er der fastsat regler om venteperioderne efter ophør af selvstændig virksomhed samt om opstart af ny virksomhed. Se § 63, stk. 2 og 3, i loven.

I denne vejledning beskrives og uddybes bekendtgørelsens regler.

Denne vejledning erstatter vejledning nr. 116 af 14. december 2005 til bekendtgørelse om drift af selvstændig virksomhed og vejledning nr. 51 af 24. juni 2011 om ophør med drift af selvstændig virksomhed.

Definition af selvstændig virksomhed mv.

I bekendtgørelsen er der fastsat en række definitioner af aktiviteter, der har betydning for arbejdsløshedsforsikringen, jf. nedenstående oversigt. Det er fælles for definitionerne, at der skal være tale om en erhvervsmæssig aktivitet. Det betyder bl.a., at hobby og fritidsaktiviteter, ikke er omfattet af definitionerne. Definitionerne knytter sig til et medlems aktiviteter – og ikke til medlemmet selv. Det betyder, at et medlem ikke bliver vurderet til at være enten selvstændig eller lønmodtager, men kan have flere aktiviteter samtidig. Som udgangspunkt vil aktiviteter, der skattemæssigt anses for at være selvstændig erhvervsvirksomhed, også anses for at være selvstændig virksomhed i dagpengesystemet. Tilsvarende anses lønmodtagerindkomst i skattesystemet som udgangspunkt for lønmodtageraktiviteter i dagpengesystemet. Dette har særlig betydning for B-indkomst.

Definitionen af selvstændig virksomhed fremgår af § 2, definitionen af formueforvaltning fremgår af § 3 og definitionen af fritidsbeskæftigelse fremgår af §§ 4-5. I § 4, stk. 2, fremgår, hvad der skal forstås ved lønmodtageraktiviteter i forbindelse med afgrænsningen af fritidsbeskæftigelse.

Af §§ 10 og 11 fremgår definitionen af selvstændig virksomhed som hhv. hovedbeskæftigelse eller bibeskæftigelse.

Den enkelte aktivitets betydning for arbejdsløshedsforsikringen er afhængig af definitionen af aktiviteten. F.eks. kan hverken formueforvaltning eller fritidsbeskæftigelse give rettigheder efter loven, men timer og indtægter fra formueforvaltning medfører ikke fradrag i dagpengene, mens timer, et medlem har brugt på fritidsbeskæftigelse, medfører fradrag i dagpengene, jf. § 3, stk. 3, og § 4, stk. 3.

Oversigt over definitioner af aktiviteter:

Lønmodtager-aktiviteter: A-indkomst (hvis man ikke har afgørende indflydelse i selskabet) B-indkomst (indgår ikke i virksomhed) Medarbejdende ægtefælle med løn aftale	Selvstændig virksomhed: Personligt beskæftiget med en aktivitet med erhvervsmæssigt formål og: • er registreret med et CVR-nr. • overskud/underskud fra aktiviteten beskattes som selvstændig virksomhed • medlemmet modtager løn fra et selskab, hvor pågældende har afgørende indflydelse • medlemmet er medarbejdende ægtefælle uden løn aftale • medlemmet modtager B-indkomst, der indgår i en virksomhed	Formueforvaltning: Medlemmet ikke eller i meget begrænset omfang (5 timer) har personligt arbejde forbundet med en erhvervsmæssig aktivitet.	Fritidsbeskæftigelse: Erhvervsmæssige aktiviteter, der ikke er omfattet af øvrige definitioner Aktiviteter på en særlig liste
--	--	--	--

Til § 2

Definition af selvstændig virksomhed

I denne bestemmelse fastlægges begrebet »selvstændig virksomhed« i relation til alle regler i loven.

Først når det er konstateret, at en beskæftigelse skal anses for drift af selvstændig virksomhed, skal det vurderes, om virksomheden drives som bi- eller hovedbeskæftigelse efter §§ 10 og 11. Det har betydning for om medlemmet kan få dagpenge samtidig med driften af virksomheden eller om medlemmet skal opføre med virksomheden for at få ret til dagpenge.

Det at eje en virksomhed, helt eller delvist, anses ikke i sig selv for drift af selvstændig virksomhed i relation til arbejdsløshedsforsikringen. Det er det personlige arbejde i virksomheden ved direkte deltagelse i driften eller ved mere indirekte deltagelse gennem f.eks. administrative funktioner, der er afgørende. Det er således en grundlæggende betingelse, at medlemmet har eller har haft personligt arbejde med aktiviteten.

Bortforpagteren af en virksomhed kan som hovedregel ikke anses for at drive selvstændig virksomhed. Ejerskab uden personligt arbejde kan endvidere forekomme i tilfælde, hvor pågældende ejer f.eks. aktier, anparter, værdipapirer eller et mindre antal udlejningsejendomme. Der kan også være tilfælde, hvor en person har sat penge i en virksomhed uden i øvrigt at have personligt arbejde i forbindelse hermed. Se mere om formueforvaltning i vejledningen til § 3.

Det er derudover en grundlæggende betingelse for at en aktivitet skal kunne anses for selvstændig virksomhed, at aktiviteten er erhvervsmæssig, altså har et erhvervsmæssigt formål. Det betyder, at hobby og fritidsaktiviteter ikke er omfattet af bekendtgørelsen. Hobbypræget aktivitet og produktion kan anses for fritidsaktivitet. Aktiviteten må i så fald ikke indeholde noget erhvervsmæssigt element og ikke have til formål at opnå økonomisk udbytte. Det gælder f.eks. visse tilfælde af opdræt af hunde, hestehold og kunstneriske aktiviteter. Hvis arbejdet er tilrettelagt som egentlig virksomhed, er der ikke tale om en hobby eller fritidsaktivitet i relation til lov om arbejdsløshedsforsikring. Fritidsaktivitet skal ikke forveksles med fritidsbeskæftigelse, se vejledningen til § 4.

Det er desuden en betingelse, at aktiviteten opfylder mindst ét af kravene i stk. 1, nr. 1-5. Der er tale om en række objektive kriterier, der kan konstateres via offentlige registre, herunder Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Skatteforvaltningens registre (årsopgørelser mv.).

Registreret i Det Centrale Virksomhedsregister

Er aktiviteten registreret med et CVR-nummer eller SE-nummer, vil der være tale om selvstændig virksomhed, medmindre indkomst fra aktiviteten beskattes som lønindkomst, jf. stk. 2. Hvis det følger

af lov, at aktiviteten skal være registreret i CVR, f.eks. fordi omsætningen overstiger 50.000 kr., vil aktiviteten anses for at være selvstændig virksomhed på samme måde, som om aktiviteten var registreret i CVR.

Overskud/underskud af selvstændig virksomhed

Beskattes aktivitetens overskud eller underskud som selvstændig erhvervsvirksomhed, vil der også være tale om selvstændig virksomhed. Oplysninger om, hvorvidt overskud/underskud beskattes som selvstændig erhvervsvirksomhed fremgår af medlemmets årsopgørelse.

Hvis medlemmets aktivitet endnu ikke er blevet beskattet, f.eks. fordi medlemmet netop er påbegyndt aktiviteten, vil medlemmets oplysning på tro og love om, hvorvidt aktivitetens overskud eller underskud vil blive beskattet som selvstændig virksomhed eller ej, ligge til grund for vurderingen af, om aktiviteten skal anses for selvstændig virksomhed.

Selskaber

Reglen omfatter principielt alle erhvervsdrivende selskaber med en formue (kapital), der er udskilt til opnåelse af et bestemt formål. Langt de fleste selskaber er dog organiseret i en lovreguleret form enten som et aktieselskab (A/S) eller som et anpartsselskab (ApS). Som andre typer af selskaber kan nævnes andelsselskaber (a.m.b.a.) og kommanditselskaber (K/S).

Et interessentskab (I/S) hviler derimod alene på en aftale mellem to eller flere personer om at drive virksomhed sammen. Denne driftsform er derfor ikke omfattet af denne bestemmelse.

Et medlem, der har afgørende indflydelse på et selskab, anses for at drive selvstændig virksomhed med selskabet, hvis pågældende modtager løn fra selskabet. Et medlem har afgørende indflydelse, hvis medlemmet eller dennes ægtefælle alene eller sammen med nærmeste familie er indehaver af

- 1) mindst 50 % af selskabskapitalen,
- 2) mindst 50 % af selskabskapitalens stemmeværdi,
- 3) en bestemmende andel af selskabets kapital, eller
- 4) en bestemmende andel af stemmerne i selskabet.

Som »nærmeste familie« anses pågældendes eller ægtefællens børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre og søskende, jf. stk. 4.

Ved vurderingen af, om personen har afgørende indflydelse på et selskab, tages i nr. 1 og nr. 2 hensyn til den »matematiske majoritet«, dvs. kapitalindehavelsens nominelle værdi eller stemmeværdi. Selskabets vedtægter skal ifølge selskabsloven indeholde bestemmelser om kapitalindehavernes stemmeret.

Efter nr. 1 og 2 skal en person anses for selvstændig erhvervsdrivende, hvis selskabskapitalen eller dennes stemmeværdi er koncentreret som følger:

I.

- a) Personen har selv mindst 50 %
- b) Personen har sammen med sin ægtefælle mindst 50 %
- c) Personen har sammen med sin ægtefælle og en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %
- d) Personen har sammen med en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %.

II.

- a) Personens ægtefælle har mindst 50 %
- b) Personens ægtefælle har sammen med en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %.

Ved vurderingen af, om et medlem har afgørende indflydelse på et selskab, tages i nr. 3 og 4 hensyn til den »praktiske majoritet«. En kapitalindehaver, der repræsenterer mindst 50 % af stemmerne i et

selskab, er sikret afgørende indflydelse på alle beslutninger, der kræver simpelt flertal, idet der ikke vil kunne vedtages sådanne beslutninger uden om pågældendes stemmer. Ved beregningen af flertallet tages imidlertid kun hensyn til de afgivne stemmer, og i mange selskaber tager langtfra alle kapitalindehavere personligt eller ved fuldmægtig del i generalforsamlingerne. Dertil kommer, at det normalt vil være svært at samle et stort antal kapitalindehavere til en enig og indflydelsesrig »opposition«. Det kan dog være vanskeligt at udmønte en sådan afgørende indflydelse på en procentdel, der er mindre end 50 %, da det f.eks. vil være lige så afgørende, til hvem og hvorledes den resterende kapital er fordelt.

Afgørende indflydelse antages dog under alle omstændigheder at ligge hos indehaveren af den bestemmende andel af kapitalen eller stemmerne i et selskab, jf. nr. 3 og 4. Bestemmelserne får som nævnt kun særskilt betydning i de tilfælde, hvor den bestemmende andel repræsenterer mindre end 50 %.

Den personkreds, benævnt som »nærmeste familie«, hvis kapital i selskabet medregnes ved opgørelserne i nr. 1-4, omfatter:

- 1) Personens ægtefælle
- 2) Personens børn (herunder adoptivbørn)
- 3) Personens børnebørn
- 4) Personens forældre
- 5) Personens bedsteforældre
- 6) Personens søskende
- 7) Ægtefællens særbørn og -børnebørn
- 8) Ægtefællens forældre
- 9) Ægtefællens bedsteforældre
- 10) Ægtefællens søskende.

Bestyrelsen i et anpartsselskab har efter selskabsloven pligt til at oprette en fortegnelse over anpartshavere med angivelse af navn, bopæl og kapitalindehavelsens størrelse. Fortegnelsen over anpartshaverne skal være tilgængelig på selskabets kontor for enhver anpartshaver og for offentlige myndigheder.

Ved begge selskabsformer skal der endvidere føres en særlig fortegnelse over de anparts- eller aktiehavere, som har anparter eller aktier, som er tillagt mindst 10 % af selskabskapitalen, dog mindst 100.000 kr.

Ved vurderingen af, om et medlem har afgørende indflydelse på et selskab, er det uden betydning om medlemmet – evt. sammen med ægtefællen eller nærmeste familie – ejer selskabet direkte eller via et holdingselskab.

Eksempel:

Et medlem ejer 100 pct. af et holdingselskab. Holdingselskabet ejer 40 pct. af et driftsselskab, hvor medlemmet arbejder. De øvrige 60 pct. ejes af personer, der ikke hverken er medlemmets ægtefælle eller nærmeste familie. Da medlemmet alene ejer 40 pct. af driftsselskabet via holdingselskabet, har medlemmet ikke afgørende indflydelse på driftsselskabet. Medlemmet har dog afgørende indflydelse på holdingselskabet.

Medarbejdende ægtefæller

En medarbejdende ægtefælle, der har indgået en lønftale efter kildeskattelovens § 25 A, anses for at være lønmodtager. Har den medarbejdende ægtefælle derimod ikke indgået en lønftale efter kildeskatteloven, vil der dog være tale om selvstændig virksomhed.

Bestemmelsen gælder alene for medarbejdende ægtefæller, som uden at være medejer arbejder i ægtefællens virksomhed. Det er en betingelse, at medlemmet dokumenterer overfor a-kassen, at der foreligger en lønftale.

B-indkomst/honorarer

Modtager medlemmet B-indkomst, der indgår i en virksomhed, er der tale om selvstændig virksomhed.

Udenlandske virksomheder

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på udenlandske virksomheder. Det betyder, at et medlem, der driver selvstændig virksomhed i udlandet, og dermed f.eks. er registreret med en selvstændig virksomhed i offentlige registre i det andet land og/eller bliver beskattet som selvstændig i det andet land, også vil anses for at drive selvstændig virksomhed i relation til arbejdsløshedsforsikringen.

Særligt om deleøkonomiske aktiviteter

Afgrænsning af deleøkonomien og hvilke platforme eller virksomhedstyper, der kan defineres som deleøkonomiske virksomheder, er ikke entydig. Deleøkonomi defineres ofte som det, at privatpersoner eller virksomheder deler deres overskudskapacitet – f.eks. bil, bolig, tid – med andre privatpersoner eller virksomheder via digitale platforme imod betaling eller andre modydelser.

De platforme, hvor de deleøkonomiske aktiviteter udføres, kan overordnet set karakteriseres som kapitalplatforme (f.eks. ikke-erhvervsmæssig udlejning) og arbejdsplatforme (beskæftigelse som selvstændig eller lønmodtager).

De deleøkonomiske aktiviteter kan ligesom opbygningen af platformene være af vidt forskellig karakter. Det vil derfor bero på en vurdering af aktiviteten i det enkelte tilfælde om der er tale om selvstændig virksomhed, lønmodtagerarbejde, formueforvaltning eller fritidsbeskæftigelse efter bekendtgørelsen.

F.eks. kan visse deleøkonomiske aktiviteter anses for fritidsbeskæftigelse, herunder kapitalplatforme (f.eks. ikke-erhvervsmæssig udlejning). Deleøkonomiske aktiviteter via arbejdsplatforme vil typisk anses for beskæftigelse som selvstændig eller lønmodtager.

Der vil være forskel på systematisk udlejning af flere huse/lejligheder og en enkeltstående udlejning af ens egen lejlighed, imens man selv er på ferie – også selv om begge udlejninger f.eks. sker via platformen Airbnb. Der er ligeledes forskel på, om man dagligt kører personer rundt i København, eller om man – når man alligevel skal besøge familie i Jylland – tager et par passagerer med i bilen, f.eks. via platformen GoMore. Det vil typisk være afgørende om medlemmet anses for at drive selvstændig virksomhed efter § 2, herunder om medlemmet har et cvr-nummer eller om overskud eller underskud fra aktiviteten beskattes som selvstændig erhvervsvirksomhed. På Skatteforvaltningens hjemmeside, www.skat.dk, findes en vejledning om deleøkonomi, herunder hvad den deleøkonomiske aktivitet betyder for borgerens skat og evt. moms.

Hvorvidt indkomst fra en deleøkonomiske aktivitet kan medregnes til opfyldelse af indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge, vil ligeledes bero på en vurdering af den enkelte aktivitet. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om aktiviteten defineres som selvstændig eller lønmodtager, men om medlemmet i en medlemsperiode har optjent en given skattepligtig indkomst eller løntimer indberettet til indkomstregisteret eller ej.

Til § 3

Formueforvaltning

I bestemmelsen er definitionen af formueforvaltning fastsat. Der er således tale om formueforvaltning, når et medlem

- 1) har lejeindtægter fra udlejning af fast ejendom, hvis medlemmet ikke har haft personligt arbejde med udlejningen,
- 2) passivt ejer en virksomhed, og medlemmet dermed ikke har personligt arbejde i virksomheden,

- 3) ejer en bortforpagtet virksomhed,
- 4) forvalter egen formue, herunder køber og sælger aktier, anparter, obligationer eller lignende værdipapirer, eller
- 5) i øvrigt ikke eller i meget begrænset omfang har personligt arbejde forbundet med en erhvervsmæssig aktivitet.

En persons formue og formueafkast (kapitalindkomst) er arbejdsløshedsforsikringen uvedkommen. En person kan således forvalte sin formue, uden at arbejdet hermed skal anses for erhvervsmæssig virksomhed.

Formueforvaltning kan f.eks. bestå i køb og salg af aktier, anparter, obligationer og lignende værdipapirer.

Afgrænsningen i tvivlstilfælde mellem den, der har finansiell virksomhed som levevej, og den, der i øvrigt lever af sin formue og placerer den i obligationer, pantebreve mv., er ikke skarp. Det er dog karakteristisk for den erhvervsdrivende, at der er tale om en vis aktiv indsats i form af f.eks. annoncering og kundekontakt, ligesom administrationen typisk ikke vil være begrænset til den pågældendes egne midler. Omvendt er det karakteristisk for privat formueforvaltning, at køb og salg af værdipapirer sker gennem virksomheder, f.eks. pengeinstitutter, bankierer og vekselere, og i den primære hensigt at omplacere formuen, således at afkastet bliver størst muligt.

Formueforvaltning kan også omfatte kapitalanbringelse i diverse investeringsarrangementer, som især af hensyn til indskydernes skattefordele let får erhvervsmæssig karakter. Det kan i denne forbindelse være afgørende, om investeringsvirksomheden er baseret på personligt arbejde fra investorernes side.

Formueforvaltning kan også være indtægter af fast ejendom.

Fast ejendom erhverves som oftest til privat beboelse og har som sådan ingen betydning i relation til arbejdsløshedsforsikringen. Dette gælder også ved f.eks. udlejning af enkeltværelser i ejerens private beboelsesejendom, ved udlejning af den ene lejlighed i et to-familiehus, hvor ejeren selv bor i den anden, eller ved udlejning af et fritidshus, der også benyttes privat.

Arbejdsløshedsforsikringen er baseret på en eller anden form for personlig arbejdsindsats. Grænsen mellem den udlejningsvirksomhed, der kan henføres under formueforvaltning, og den erhvervsmæssige udlejning fastsættes derfor på baggrund af medlemmets arbejdsindsats.

Udlejning kan dermed kun sidestilles med formueforvaltning, forudsat at der ikke hermed er forbundet en personlig arbejdsindsats fra ejerens side. Hvis ejeren derimod selv forestår administration mv. eller iværksætter ombygning og udstykning af et mindre antal ejendomme/lejemål, vil der være tale om en erhvervsmæssig virksomhed. Medlemmet må dog gerne have personligt arbejde med udlejningen i et meget begrænset omfang, herunder maksimalt 5 timer pr. måned, jf. § 3, stk. 2.

Handel med fast ejendom vil typisk være formueforvaltning, medmindre medlemmet er ejendomsmægler eller ejendomshandler.

Til stk. 2

I bestemmelsen er der fastsat, hvor mange arbejdstimer, der skal forstås ved »meget begrænset omfang«. Det følger heraf, at et medlem kan have personligt arbejde med en aktivitet, der anses for formueforvaltning, i 5 timer pr. måned.

Et medlem, der har personligt arbejde med en erhvervsmæssig aktivitet, der overstiger de 5 timer pr. måned, kan ikke anses for at have formueforvaltning. I disse tilfælde vil der formentlig være tale om selvstændig virksomhed efter § 2.

Det personlige arbejde med en erhvervsmæssig aktivitet, er ikke kun den direkte deltagelse i driften, men kan f.eks. også være en mere indirekte deltagelse gennem administrative funktioner eller bestyrelsesarbejde i virksomheden.

Da udgangspunktet ved formueforvaltning er, at et medlem *ikke* har personligt arbejde forbundet med den erhvervsmæssige aktivitet ved formueforvaltning, vil vurderingen af, om der er tale om »meget begrænset omfang« være restriktiv. F.eks. vil der typisk ikke være tale om »meget begrænset omfang«, hvis et medlem direkte deltager i driften af en virksomhed, da alle medlemmets arbejdsopgaver, herunder også administrative funktioner, skal medregnes ved vurderingen.

Til stk. 3

Formueforvaltning kan ikke give rettigheder efter loven. Det betyder bl.a., at indtægter fra formueforvaltning ikke kan medregnes til opfyldelsen af indkomstkrauet for ret til dagpenge eller til beregning af dagpengesatsen.

Det følger af § 13 i bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge, at timer, et medlem har brugt på formueforvaltning, ikke medfører fradrag. Efter § 22 i bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge medfører indtægter ikke fradrag i dagpengene.

Til § 4

Fritidsbeskæftigelse

I bestemmelsen defineres, hvornår en aktivitet anses for fritidsbeskæftigelse. Det følger heraf, at der er tale om fritidsbeskæftigelse, hvis aktiviteten hverken er lønmodtageraktivitet, selvstændig virksomhed eller formueforvaltning. Derudover vil der være tale om fritidsbeskæftigelse, hvis aktiviteten står på den særlige liste i § 5, se vejledningen hertil.

Der skal således først undersøges om aktiviteten er

- lønmodtageraktivitet, jf. stk. 2 samt § 3 i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge,
- selvstændig virksomhed, jf. § 2, eller
- formueforvaltning, jf. § 3.

Kun hvis aktiviteten ikke opfylder disse definitioner, vil der være tale om fritidsbeskæftigelse. Der skal dog være tale om en erhvervsmæssig aktivitet. Det betyder, at f.eks. hobbyer og andre fritidsaktiviteter ikke går ind under denne definition.

Nogle aktiviteter, f.eks. bloggere og youtubere, kan opfylde flere af definitionerne, afhængigt af, hvordan medlemmet har tilrettelagt aktiviteten, herunder f.eks. størrelsen og indtjeningen i forbindelse med aktiviteten. En aktivitet som bloggere og youtubere kan være udført som hobby, hvis der ikke er et erhvervsmæssigt element forbundet med aktiviteten. Hvis medlemmet i forbindelse med aktiviteten har en indtjening ved f.eks. ved markedsføring, kan der være tale om fritidsbeskæftigelse. Overstiger aktivitetens omsætning 50.000 kr., vil aktiviteten dog skulle registreres i CVR, og dermed vil aktiviteten anses for at være selvstændig virksomhed.

Hvis der er tale om fritidsbeskæftigelse, kan aktiviteten ikke give rettigheder efter loven, jf. stk. 3. Det betyder bl.a., at fritidsbeskæftigelsen ikke kan medregnes til indkomstkrauet for ret til dagpenge eller beregning af dagpengesatsen. Dog vil timer, som et medlem har brugt på fritidsbeskæftigelsen medføre fradrag i dagpengene. Det følger af § 13 i bekendtgørelsen om udbetaling af dagpenge.

Lønmodtageraktivitet

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. giver ingen retningslinjer for, hvad der skal forstås ved lønarbejde.

Det følger af § 3 i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge, at indkomst og løntimer, der er opnået ved lønarbejde, kun kan medregnes til indkomst- og beskæftigelseskravet, hvis beskæftigelsen er udført i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster, eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår. Ved »løntimer« forstås de timer, for hvilke en arbejdsgiver har udbetalt løn, eller som dækkes af en udbetalt løn, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Der skal være tale om løn for et personligt arbejde i et tjenesteforhold, hvor lønnen er arbejdsmarkedsbidragspligtig A-indkomst for den ansatte.

For at kunne afgrænse lønmodtagerarbejde fra fritidsbeskæftigelse, er der dog fastsat retningslinjer for, hvad der skal forstås ved lønmodtageraktiviteter i relation til dagpengesystemet. Definitionen skal ses i lyset af den arbejdsretlige definition af lønmodtagerarbejde.

Det følger af bestemmelsen, at der ved »lønmodtageraktivitet« forstås aktiviteter, hvor

- 1) der er udbetalt løn i et ustøttet, sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår,
- 2) der er betalt arbejdsmarkedsbidrag, og
- 3) indtægten beskattes som personlig indkomst (A og B-indkomst).

Hvis beskæftigelsen er udført inden for rammerne af en overenskomst på området, vil der normalt ikke være tvivl om, at der foreligger lønarbejde i lovens forstand.

Omfattes beskæftigelsen ikke af en overenskomst, må der sammenlignes med overenskomst for beskæftigelse af tilsvarende eller sammenlignelig karakter. Der stilles ikke krav om fuldstændig overensstemmelse med overenskomster fra tilsvarende eller sammenlignelige områder.

For at anerkende en beskæftigelse som lønarbejde vil det dog altid være et krav, at medlemmet har udført arbejde, der har været udbudt på almindelige løn- og arbejdsvilkår, at der er modtaget et vederlag herfor, og at vederlaget er skattepligtigt efter de gældende regler herom.

Af yderligere momenter, der - uden hver for sig at være afgørende - taler for, at der foreligger lønarbejde, er de vigtigste:

- 1) Medlemmet er undergivet en arbejdsgivers tilsyn med og instrukser for arbejdets udførelse.
- 2) Medlemmet er forpligtet til at udføre arbejdet personligt.
- 3) Medlemmet betragtes i relation til anden lovgivning som lønmodtager, herunder at
 - a) arbejdsgiver indberetter løn til indkomstregisteret,
 - b) arbejdsgiveren indbetaler bidrag til ATP,
 - c) medlemmet er omfattet af ferieloven,
 - d) medlemmet er omfattet af funktionærloven,
 - e) medlemmet er omfattet af arbejdsskadeforsikringsloven, og
 - f) medlemmet vil være omfattet af Lønmodtagernes Garantifond (LG) ved arbejdsgiverens konkurs.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder den særlige liste over aktiviteter, der kan anses for fritidsbeskæftigelse, selv om de opfylder betingelserne for selvstændig virksomhed i § 2.

Konsekvensen af, at en selvstændig virksomhed anses for fritidsbeskæftigelse er, at aktiviteten dermed ikke giver rettigheder efter loven, jf. § 4, stk. 3. Det betyder bl.a., at aktiviteten ikke kan medregnes til indkomst- eller beskæftigelseskravet for ret til dagpenge eller beregning af dagpengesatsen.

Uger, hvor et medlem har fradrag for timer med fritidsbeskæftigelse, indgår ikke i tidsbegrænsningen for supplerende dagpenge. Der henvises til § 38 i bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge.

I forhold til fradrag i dagpengene er det uden betydning, om aktiviteten anses for selvstændig virksomhed eller fritidsbeskæftigelse, da begge aktiviteter medfører fradrag i dagpengene time for time.

Medlemmet skal – når pågældende melder sig ledig – vælge om en aktivitet, der er nævnt i § 5, skal anses som selvstændig virksomhed eller fritidsbeskæftigelse i relation til dagpengesystemet, jf. § 6.

Deltidslandbrug

Deltidslandsbrug kan alene anses for fritidsbeskæftigelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) medlemmet har sin bopæl på landbruget,
- 2) medlemmet har drevet deltidslandbruget forud for ledigheden,
- 3) deltidslandbruget ikke udvides under ledigheden, medmindre det skyldes udefrakommende lovmæssige forhold, som pågældende ikke selv har indflydelse på,
- 4) der ikke er ansat arbejdskraft, eller der er ansat én fremmed medhjælper eller i mindre omfang ydes hjælp fra maskinstation,
- 5) medlemmet skriftligt på tro og love erklærer at stå fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet som lønmodtager, og
- 6) medlemmet i gennemsnit haft mindst 130 løntimer pr. måned inden for 6 måneder umiddelbart før ledigheden eller medlemmet inden for det seneste afsluttede indkomstår før ledigheden har indkomst på mindst 223.428 kr. (2017), jf. lovens § 53, stk. 2, nr. 1, hvor pågældende ikke har modtaget dagpenge. Det bemærkes, at et eventuelt overskud fra deltidslandbruget ikke kan medregnes i den forbindelse. Årsagen er, at overskud fra fritidsbeskæftigelse ikke kan give rettigheder efter loven, herunder medregnes til et indkomst- eller beskæftigelseskrav.

Målgruppen for undtagelsen er medlemmer, der bor på et mindre landbrug (husmandsbrug og lignende), hvor der er landbrugspligt eller faktisk drives landbrug. Ejendommen må primært tjene beboelses- og trivselsmæssige hensyn for medlemmet og dennes familie.

Det er uden betydning, om medlemmet ejer ejendommen, er forpagter, eller på anden måde bruger af ejendommen. Det afgørende er, at medlemmet driver landbruget. Det vil sige deltager i driften af landbruget gennem personligt arbejde, f.eks. udfører administrative funktioner. Et medlem anses således for at drive landbrug, selv om medlemmet eventuelt har ansat andre til at udføre arbejdet. Det gælder også, hvis arbejdet udføres af en maskinstation.

Et medlem, der ejer et landbrug sammen med ægtefællen, vil kun anses for at drive landbruget, hvis medlemmet gennem personligt arbejde deltager i driften af landbruget.

Det er en betingelse, at medlemmet har drevet deltidslandbruget forud for ledigheden, og at deltidslandbruget ikke udvides under ledigheden.

Udlejningsejendom

Drift af én udlejningsejendom med op til 10 lejemål. Personen må kun i mindre omfang personligt udføre administration, små reparationer og viceværtfunktioner.

Udlejning af fast ejendom kan enten være formueforvaltning, jf. § 3, eller drift af selvstændig virksomhed.

Udlejning, der kan anses for formueforvaltning, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Hvis medlemmet i forbindelse med udlejningen udfører en eller anden form for personligt arbejde, f.eks. administration, vedligeholdelse eller regnskab, vil der være tale om drift af selvstændig virksomhed. Se vejledningen til § 3.

Såfremt medlemmet kun har én mindre udlejningsejendom på højst 10 lejemål, har medlemmet mulighed for i mindre omfang, personligt at udføre arbejde i forbindelse med administration, viceværtfunktioner og småreparationer.

Fredskov

Fredskov på højst 5 hektar. Fredskoven skal ligge på medlemmets faste bopæl eller fritidsbopæl.

Et medlem, der har drift af fredskov på højst 5 hektar på grunden til sin faste bopæl eller sin fritidsbopæl, f.eks. et sommerhus, kan anses for at have fritidsbeskæftigelse. Reglen finder kun anvendelse i tilfælde, hvor skoven drives som selvstændig virksomhed.

Vedvarende energikilder

Egen vindmølle, eget solcelleanlæg eller lignende vedvarende energikilder, når personens arbejde herved er helt ubetydeligt.

Reglen omfatter kun et medlem, der er enejer. Det stilles krav om, at medlemmets arbejde alene kan betegnes som helt ubetydeligt. Arbejdet kan f.eks. være klipning af græs og buske ved vindmøllen.

Biavl

Biavl kan anses for fritidsbeskæftigelse, hvis pågældende har højst 20 bistader.

Til § 6

Da de har dagpengemæssige konsekvenser, f.eks. i forhold til optjening af dagpengeret og tidsbegrænsning for ret til supplerende dagpenge samtidig med bibeskæftigelse, er der i bestemmelsen fastsat regler om, at medlemmet skal træffe en beslutning om, hvorvidt en aktivitet skal anses for selvstændig virksomhed eller fritidsbeskæftigelse, når medlemmet melder sig ledigt.

A-kassen skal vejlede medlemmet om, at fritidsbeskæftigelse ikke kan give rettigheder efter loven. Medlemmets valg gælder både bagudrettet og fremadrettet, og er gældende i hele dagpengeperioden, herunder en eventuel forlængelsen heraf, medmindre aktiviteten skifter definition på et tidligere tidspunkt. Se vejledningen til §§ 7-9.

Til § 7

Skift af definition af aktiviteter

I bestemmelsen er der fastsat regler om, hvordan en aktivitet kan skifte definition, fordi aktiviteten skifter karakter.

Det kan f.eks. være en fritidsbeskæftigelse, jf. § 4, der får et CVR-nummer og dermed opfylder betingelserne for selvstændig virksomhed, jf. § 2. Det kan også være tilfældet, hvis et medlem har en udlejningsvirksomhed, der opfylder betingelserne for formueforvaltning, jf. § 3, men hvor medlemmet begynder at udføre arbejde med udlejningen, hvorfor der i stedet er tale om selvstændig virksomhed, jf. § 2.

Medlemmet skal oplyse til a-kassen, om der sker ændringer i aktiviteten, der har betydning for vurderingen af, om den kan anses for at have skiftet definition.

Hvis Skatteforvaltningen ændrer definitionen af et medlems aktivitet i skattesystemet, kan det have betydning for vurderingen af aktiviteten i forhold til dagpengesystemet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis Skatteforvaltningen ændrer beskatningen, så overskud eller underskud fra aktiviteten beskattes som

selvstændig erhvervsvirksomhed, og a-kassen får viden om ændringen. Ændringen af definitionen vil i givet fald have virkning fra og med det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen foretager ændringen, hvis ændringen sker med tilbagevirkende kraft. Retten til ydelser i perioden, hvor ændringen får virkning fra, og frem til ændringstidspunktet anses for at være udbetalt med rette og skal ikke tilbagebetales, medmindre det må antages, at medlemmet har været i ond tro med hensyn til sin skattemæssige status.

Hvis medlemmet har opfyldt sin oplysningspligt, jf. stk. 2, vil Skatteforvaltningens ændring af medlemmets skattemæssige status med tilbagevirkende kraft dermed ikke have betydning for retten til eventuelle udbetalte ydelser.

Et medlem skal dog tilbagebetale en fejludbetalt ydelse, hvis medlemmet har givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til ydelserne, eller hvis medlemmet i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget. Det følger af lovens § 86, stk. 1.

Hvis medlemmet i forbindelse med ændringen af den skattemæssige status og udbetaling af ydelser må antages at have været i ond tro med hensyn til sin skattemæssige status, finder de almindeligt gældende regler om ansvar for fejludbetaling og sanktion anvendelse.

I §§ 8-9 er der fastsat regler for skift af definition af en aktivitet i henholdsvis optjeningsperioden og dagpengeperioden.

Til § 8

Skift af definition i optjeningsperioden

En aktivitet kan kun anses for at være enten selvstændig virksomhed, formueforvaltning eller fritidsbeskæftigelse i et indkomstår i optjeningsperioden. Optjeningsperioden er som udgangspunkt de seneste 3 år. Der vil derfor typisk være tale om 4 indkomstår, a-kassen skal undersøge, når et medlem melder sig ledigt. Ved indkomstår forstås det kalenderår, der går forud for årsopgørelsen. Selvstændige kan dog anvende et andet indkomstår end kalenderåret. I disse tilfælde forstås der ved indkomstår det år, som den skattemæssige opgørelse af indkomst og fradrag vedrører, det vil sige regnskabsåret. Definitionen af indkomstår fremgår af bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge.

For et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed, og som ikke kan optjene ret til dagpenge inden for optjeningsperioden på 3 år, er optjeningsperioden 5 år. Vedrørende optjeningsperioden henvises til §§ 21-22 i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge.

Eksempel:

Et medlem melder sig ledigt den 1. november 2018. Medlemmet har udlejet to sommerhuse i hele optjeningsperioden fra 1. november 2015 til 30. oktober 2018. Da medlemmet har lejet sommerhusene ud via et udlejningsbureau, har medlemmet ikke haft personligt arbejde forbundet med udlejningen. Der har således været tale om formueforvaltning, selv om medlemmet har været CVR-registreret med udlejningen. Den 10. april 2017 har medlemmet dog opsagt samarbejdet med udlejningsbureauet og har herefter selv foretaget administrationen omkring udlejningen samt drift og vedligehold af selve husene. Udlejningen må derfor anses for at have skiftet status til selvstændig virksomhed fra dette tidspunkt.

A-kassen skal i eksemplet lægge vægt på følgende ved vurderingen af, om udlejningen kan medregnes til opgørelsen af indkomstkravet:

- Indkomstårene 2015 og 2016: Da udlejningen defineres som formueforvaltning, vil indkomsten herfra ikke kunne medregnes til indkomstkravet*

- *Indkomståret 2017: Da udlejningen skifter definition til selvstændig virksomhed den 10. april 2017, vil indkomsten herfra i hele indkomståret kunne medregnes til indkomstkrevet*

Til § 9

Skift af definition i dagpengeperioden

Hvis en aktivitet skifter karakter i løbet af dagpengeperioden, og dermed bliver omfattet af en anden definition, vil ændringen have virkning umiddelbart.

Skift af definition af en selvstændig virksomhed, der ved indplaceringen i dagpengeperioden drives som hovedbeskæftigelse, kan dog kun ske, hvis medlemmet har opfyldt betingelserne for at være ophørt med virksomheden. Se herom i vejledningen til §§ 13-20.

I forbindelse med skift af definition af en selvstændig virksomhed til f.eks. formueforvaltning, vil det typisk ikke være tilstrækkeligt, at medlemmet oplyser til a-kassen, at pågældende fra et givent tidspunkt er gået ned i tid og kun arbejder i et meget begrænset omfang i virksomheden. I disse tilfælde skal medlemmet sandsynliggøre overfor a-kassen, at der er sket en ændring, der bevirker, at pågældende ikke længere arbejder i det samme omfang i virksomheden. Det samme gør sig gældende i forhold til skift af definition fra selvstændig virksomhed til fritidsbeskæftigelse.

Eksempel:

Et medlem driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse med biavl. Pågældende har 30 bistader, når medlemmet bliver ledigt. I løbet af dagpengeperioden sælger medlemmet nogle af bistaderne og har herefter kun 10 bistader tilbage. Hvis medlemmet ønsker det, kan aktiviteten med biavl fra tidspunktet for salget have skiftet definition til fritidsbeskæftigelse, jf. §§ 5 og 6. Det betyder, at aktiviteten med biavl fra dette tidspunkt ikke længere vil være omfattet af reglerne om supplerende dagpenge. Til gengæld kan indkomsten herfra ikke medregnes til genoptjening af retten til dagpenge.

Eksempel:

Et medlem udlejer en ejendom. Medlemmet har et CVR-nummer, men da han ikke haft personligt arbejde med udlejningen, er der tale om formueforvaltning i § 3, når pågældende melder sig ledig. I løbet af dagpengeperioden iværksætter medlemmet dog en ombygning af udlejningsejendommen. I den forbindelse har medlemmet personligt arbejde med udlejningen, og pågældende anses derfor for at drive selvstændig virksomhed efter § 2 fra det tidspunkt, hvor medlemmet påbegynder ombygningen. Medlemmet har en generel pligt at oplyse a-kassen om forhold, der kan have betydning for retten til dagpenge. Når a-kassen får besked fra medlemmet, skal a-kassen tage stilling til, hvilken betydning skiftet af definitionen har for retten til dagpenge, herunder retten til supplerende dagpenge under opstart af en virksomhed. Skiftet af definition har virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende anses for at drive selvstændig virksomhed med udlejningen.

Til § 10

Selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse eller bibeskæftigelse

Når et medlem bliver indplaceret i en dagpengeperiode, skal a-kassen vurdere, om medlemmet driver selvstændig virksomhed. Hvis dette er tilfældet, skal a-kassen vurdere, om virksomheden drives som medlemmets hoved- eller bibeskæftigelse.

Driver medlemmet selvstændig virksomhed som *bibeskæftigelse*, kan medlemmet få dagpenge samtidig med driften i 30 uger inden for de sidste 104 uger. Der henvises til § 38 i bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge.

Driver medlemmet selvstændig virksomhed som *hovedbeskæftigelse* ved indplaceringen i dagpengeperioden, kan medlemmet ikke få dagpenge, medmindre medlemmet ophører med virksomheden efter §§ 12-20.

Bibeskæftigelse

A-kassen skal vurdere, om medlemmet driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse på baggrund af medlemmets lønarbejde i de seneste 6 måneder, før indplaceringen i dagpengeperioden. Den måned, hvori medlemmet bliver indplaceret i dagpengeperioden, jf. § 4 i bekendtgørelse om dagpengeperioden, medregnes ikke i de 6 måneder.

Der er tale om selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, hvis medlemmet i de seneste 6 måneder i gennemsnit har fået indberettet mindst 80 løntimer pr. måned til indkomstregisteret. For deltidsforsikrede mindst 53 løntimer pr. måned. Der skal desuden være indberettet mindst én løntime til indkomstregisteret i 5 af de 6 måneder.

Opgørelsen af løntimer sker efter reglerne om opfyldelse af beskæftigelseskravet ved genoptjening af retten til dagpenge i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge. Det bemærkes, at drift af selvstændig virksomhed ikke kan medregnes til at opfylde arbejdskravet for bibeskæftigelse.

Vurderingen af, om et medlem driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, skal ske på det tidspunkt, hvor medlemmet indplaceres i en dagpengeperiode efter § 4 i bekendtgørelse om dagpengeperioden. Der skal således ikke ske en vurdering af, om medlemmet driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, hvis et medlem bliver genindplaceret i en dagpengeperiode efter at have genoptjent retten til dagpenge efter § 5 i bekendtgørelse om dagpengeperioden eller hvis et medlem bliver indplaceret i den forlængede dagpengeperiode efter § 6 i bekendtgørelse om dagpengeperioden.

Der vil dog også være tale om bibeskæftigelse, hvis et medlem starter en virksomhed efter indplaceringen i dagpengeperioden.

Ved vurderingen af, om virksomheden har været drevet som bibeskæftigelse, er det uden betydning om medlemmet driver virksomheden med det formål på sigt at kunne leve af den, herunder om virksomheden forventes at danne grundlaget for medlemmets forsørgelse.

A-kassen skal også vurdere, om medlemmet driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, når et medlem søger om feriedagpenge, mens pågældende er i beskæftigelse. Der skal dog foretages en ny vurdering, hvis medlemmet evt. efterfølgende skal indplaceres i en dagpengeperiode.

Et medlem, der modtager dagpenge samtidig med driften af en virksomhed, jf. § 59, stk. 1, i loven, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det betyder, at aktiviteterne i virksomheden ikke må være til hinder for, at personen kan overtage arbejde med dags varsel eller deltage i tilbud og andre aktiviteter. Det er ikke afgørende, hvornår aktiviteterne i den selvstændige virksomhed kan udføres. Det vil dog ikke være muligt at modtage dagpenge, hvis personen kontraktmæssigt har forpligtet sig til at udføre arbejde, der gør, at den pågældende f.eks. ikke kan overtage arbejde med dags varsel. Det henvises til bekendtgørelse om rådighed.

Til § 11

Hovedbeskæftigelse

Beskæftigelse med selvstændig virksomhed som ikke er bibeskæftigelse efter § 10, betragtes ved indplaceringen i dagpengeperioden som hovedbeskæftigelse.

Et medlem, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse ved indplaceringen i dagpengeperioden, skal ophøre med virksomheden efter kapitel 5, før at få ret til dagpenge.

Til § 12

Ophør med drift af selvstændig virksomhed

I bestemmelserne i §§ 13-20 er der fastsat regler om, hvornår et medlem anses for ophørt med en virksomhed. Reglerne finder anvendelse ved ophør med både hovedbeskæftigelse og bibeskæftigelse.

Et medlem kan ikke ophøre med en virksomhed ved at overdrage, bortforpagte eller udleje virksomheden til ægtefælle, samlever eller umyndige børn.

Til § 13

Et medlem anses for ophørt med en virksomhed, når ophøret af virksomheden er registreret hos Erhvervsstyrelsen ("ophørsbevis"). I begrebet "ophørsbevis" ligger, at det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at de skattemæssige forpligtelser (moms) er overdraget eller afsluttede, og at det er oplyst, at pågældende ikke har driftsmidler og varelager, eller at driftsmidler og varelager er afskrevet, solgt, overdraget eller hjemtaget. Herefter kan virksomhedens CVR-nummer afmeldes på virk.dk.

En afmelding af en virksomhed sker overfor Erhvervsstyrelsen via indberetningsportalen virk.dk og foretages i følgende trin:

- 1) Erhvervsstyrelsen kvitterer for modtagelsen af sagen til personen, der har anmeldt den til registrering.
- 2) Endvidere fremsendes der en bekræftelse til anmelder, når sagen er godkendt af Skatteforvaltningen (som har den materielle afgørelseskompetence for så vidt angår personligt ejede virksomheder).
- 3) Skatteforvaltningen udsteder et nyt registreringsbevis, når der er sket ændringer i en given virksomhed, herunder ændringer i ejerforholdene.

Opfyldelsen af pkt. 2 og 3 vil anses som tilstrækkelig dokumentation for ophør (ophørsbevis). Formelt set er det Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), der er det autoritative virksomhedsregister.

Det er en betingelse, at de skattemæssige forpligtelser er overdraget eller afsluttet. Medlemmet skal fremlægge dokumentation i form af en bekræftelse af ophøret fra Erhvervsstyrelsen vedrørende afmeldingen på virk.dk og en bekræftelse fra Skatteforvaltningen. Der vil ikke altid være sammenfald af dato for afmelding på virk.dk og bekræftelsen fra Skatteforvaltningen. Det vil være den sidste af de to datoer, som vil være afgørende for, hvornår en virksomhed anses for ophørt.

Ophøret via CVR-registeret betyder, at medlemmet ikke skal dokumentere over for a-kassen, at driftsmidlerne er solgt. Medlemmet kan vælge at hjemtage driftsmidlerne ved at afregne momsen. Hvis der er tale om fuldt afskrevne driftsmidler, skal der ikke afregnes momsen, og medlemmet kan blot ophøre.

Er virksomheden ikke registreret i CVR-registeret, kan medlemmet dokumentere at være ophørt med virksomheden, hvis denne er registreret som ophørt i andre offentlige registre, f.eks. afmelding af ydernummer.

Det forhold, at en virksomhed er registreret som ophørt i CVR, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de skattemæssige forpligtelser er afsluttet. Problemstillingen kan opstå, idet det i CVR-registeret er muligt at registrere en juridisk enhed som værende ophørt med en ophørsdato i CVR, uden at der stilles krav om, at de skattemæssige forhold er afsluttede.

En virksomhed, der er registreret som ophørt i CVR, kan dermed ikke altid dokumentere, at de skattemæssige forpligtelser er afsluttet. Det kan være tilfældet, hvis Skatteforvaltningen, herunder Gælds-

tyrelsen og restanceinddrivelsesmyndigheden, i forlængelse af, at en virksomhed registreres som ophørt, indgår en aftale om afbetaling af restancer eller træffer en beslutning om afdragsordning. Da virksomheden i disse tilfælde må anses for at have afsluttet de skattemæssige forpligtelser – selv om de skatte- og afgiftsmæssige restancer ikke er betalt – vil medlemmet kunne anses for ophørt, når der er indgået en aftale om afbetaling af restancer eller der er truffet en beslutning om afdragsordning. Det er et krav, at virksomheden er registreret som ophørt i CVR forud for denne dato.

Til § 14

Konkurs

Et medlem kan anses for ophørt fra et tidligere tidspunkt end det endelige ophør efter § 13, hvis ophøret skyldes, at virksomheden går konkurs.

Ved konkurs kan medlemmet anses for ophørt fra tidspunktet for skifterettens afsigelse af konkursdekret. Når der er afsagt konkursdekret, kan medlemmet dog anses for ophørt senest ugedagen efter, at skifteretten har modtaget konkursbegæringen.

Eksempel:

Der indgives konkursbegæring mod et medlem. Skifteretten modtager konkursbegæringen mandag i uge 42 og afsiger konkursdekret i uge 44. Medlemmet anses for ophørt fra og med ugedagen efter skifterettens modtagelse af konkursbegæringen, dvs. mandag i uge 43. Da det er en betingelse, at der afsiges konkursdekret, kan a-kassen dog først træffe afgørelse om ledighedstidspunktet efter dekretets afsigelse i uge 44.

Dokumentationen skal bestå af kopi af konkursdekretet (eventuelt meddelelsen herom i Statstidende). Hvis datoen for modtagelsen af konkursbegæringen i skifteretten ikke fremgår af konkursdekretet, kan der indhentes en særskilt meddelelse herom fra skifteretten eller bobestyreren.

Tvangsauktion

Et medlem kan anses for ophørt fra et tidligere tidspunkt end det endelige ophør efter § 13, hvis ophøret skyldes, at virksomheden sælges på tvangsauktion.

I stk. 3 er der fastsat en række betingelser, der skal være opfyldt for at medlemmets skal kunne anses for ophørt på et tidligere tidspunkt end den egentlige tvangsauktion.

Medlemmet skal således dokumentere, at

- 1) der er indgivet begæring om tvangsauktion,
- 2) virksomheden er overtaget til brugeligt pant eller administration af panthaver,
- 3) virksomheden drives uden bistand fra medlemmet, ægtefællen, samleveren eller umyndige børn, og
- 4) medlemmet er fraflyttet ejendommen, hvis medlemmets bopæl har været beliggende på samme adresse som virksomheden.

Et medlem anses for ophørt efter § 13, når virksomheden er solgt på tvangsauktion. Et medlem kan dog anses for ophørt fra et tidligere tidspunkt, hvis virksomheden forinden har været overtaget til brugeligt pant eller administration af panthaver. Der skal være indgivet begæring om tvangsauktion. Medlemmet skal dokumentere, at virksomheden drives uden bistand fra medlemmet eller dennes ægtefælle. Panthaver skal skriftligt erklære at forestå virksomhedens drift eller at føre tilsyn med virksomheden.

Hvis medlemmets bolig har været beliggende på samme adresse som virksomheden, skal pågældende endvidere være fraflyttet på ophørstidspunktet.

Endelig skal medlemmet skriftligt erklære sig indforstået med straks at orientere a-kassen, hvis der sker ændringer i de nævnte forhold. Medlemmet skal indsende dokumentation, når virksomheden er solgt

på tvangsauktion. Sælges virksomheden på tvangsauktionen til medlemmet, dennes ægtefælle, samlever eller umyndige børn, bortfalder retten til dagpenge. Dagpengeretten bortfalder også, hvis en eller flere betingelser i øvrigt ikke længere er opfyldt.

Dokumentationen består af kopi af tvangsauktionsbegæring og erklæring fra panthaver. Har medlemmet haft bopæl på samme adresse som virksomheden, vil der kunne indhentes en erklæring fra Folkeregistret om fraflytningsdatoen. Når virksomheden er solgt på tvangsauktion, består dokumentationen af kopi af auktionsskøde eller udskrift af protokol fra fogedretten.

Til § 15

Bortforpagtning

Ophør ved bortforpagtning eller udlejning er en undtagelse fra hovedreglen om, at virksomheden skal være registreret som ophørt i CVR-registeret.

En virksomhed, der er bortforpagtet eller udlejet, kan anses for ophørt, hvis en række betingelser er opfyldt. Ved bortforpagtning forstås en overdragelse af en brugsret til fast ejendom mv., hvor der ydes vederlag for brugen, og hvor brugeren har ansvaret for driften og retten til udbyttet af ejendommen.

Bestemmelsen præciserer, at det kun er reelle bortforpagtningsaftaler, der kan danne grundlag for ophør efter denne regel. Aftaler om f.eks. braklægning, udtagning af agerjord til miljøforbedrende foranstaltninger mv. kan ikke anses for bortforpagtning. Ved sådanne aftaler sker der ikke en overdragelse af en brugsret, og medlemmet har stadig ansvaret for driften og ret til udbyttet fra ejendommen.

Ved bortforpagtning har bortforpagteren fortsat den faktiske og retlige rådighed over virksomheden med den begrænsning, der følger af forpagtningsaftalen.

Der stilles derfor strenge betingelser til indholdet af forpagtningsaftalen eller lejeaftalen, hvis den skal godkendes som dokumentation for, at bortforpagteren er ophørt med virksomheden:

- 1) Aftalen skal omfatte hele virksomheden, og bortforpagter må ikke forbeholde sig ret til delvis benyttelse af virksomheden eller dele af denne. Undtaget herfra er rettigheder uden erhvervsmæssigt formål som f.eks. en jagtret.
- 2) Aftalen skal omfatte oplysning om forpagtningens omfang. F.eks. skal der ved bortforpagtning af en landbrugsvirksomhed fremgå oplysninger om afgiften og arealets størrelse samt antal dyr mv.
- 3) Aftalen skal være gensidigt uopsigelig i mindst 3 år.

Dokumentationen består af en skriftlig og underskrevet kontrakt. Ophøret kan tidligst anerkendes fra den dato, kontrakten er underskrevet, og forpagteren har overtaget brugsretten til virksomheden.

Bortforpagtningen eller udlejningen skal ske ved en skriftlig kontrakt, der er gensidigt uopsigelig i mindst 3 år.

Hvis kravet om ”gensidig uopsigelig i 3 år” først bliver opfyldt ved en senere underskrift på allonge til forpagtningskontrakten, er det den senere dato på allongen, der skal lægges til grund ved vurderingen af ophøret.

Hvis det fremgår af forpagtningskontrakten, at den er ”tidsubegrænset”, er kravet til forpagtningskontrakten ikke opfyldt.

Det er en forudsætning, at medlemmet eller dennes ægtefælle ikke i forpagtnings- eller lejeperioden er beskæftiget i virksomheden. Det gælder også beskæftigelse i forpagterens eller lejerens egen virksomhed, når virksomhederne er af samme type, og der sker en vis fælles drift af virksomhederne.

Hvis et medlem modtager dagpenge på grundlag af ophør ved bortforpagtning og fortsætter eller senere påbegynder beskæftigelse i sin bortforpagtede eller udlejede virksomhed, anses virksomheden ikke for ophørt.

Medlemmet kan heller ikke anses for ophørt med virksomheden, hvis bortforpagter er beskæftiget i en virksomhed, der er ejet af forpagteren eller lejerer, når virksomhederne er af samme type, og der sker en vis fælles drift af virksomhederne. I så fald anses bortforpagter for at være beskæftiget i sin egen bortforpagtede eller udlejede virksomhed.

Er bortforpagtnings- eller udlejningskontrakten kun uopsigelig i 3 år fra medlemmets side, kan medlemmet anses for ophørt med virksomheden, når medlemmet efter bortforpagtningen eller udlejningen enten

- 1) har fået indberettet mindst 1.924 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister inden for de seneste 15 måneder, eller
- 2) har fået indberettet mindst 962 løntimer inden for de seneste 8 måneder, og der i umiddelbar tilknytning til påbegyndelsen af lønarbejdet er sket en væsentlig omlægning af driften, der har medført en reduktion af arbejdsmængden i virksomheden.

Opgørelsen af løntimer sker efter reglerne om opfyldelse af beskæftigelseskravet ved genoptjening af retten til dagpenge i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge. Drift af selvstændig virksomhed kan dog ikke medregnes.

Udløber forpagtnings- eller lejeperioden uden at være blevet forlænget, anses medlemmet for at have genoptaget drift af virksomheden.

Ved forpagtnings- eller lejeperiodens udløb er det en betingelse for fortsat at kunne modtage dagpenge fra a-kassen, at medlemmet fremlægger dokumentation for, at kontrakten er forlænget ved en skriftlig aftale. Aftalen om forlængelse skal gælde fra udløbstidspunktet for den tidligere skriftlige aftale. Der stilles ikke særlige krav til varigheden af en eventuel forlængelse af aftalen. Medlemmet kan også fortsat modtage dagpenge fra a-kassen, hvis medlemmet opfylder en af de øvrige ophørsbetingelser i kapitel 5.

Hæves forpagtnings- eller lejekontrakten før aftalt udløbsdato, anses medlemmet for at have genoptaget arbejdet i virksomheden. Skyldes aftalens bortfald forpagters eller lejers forhold, anses medlemmet dog fortsat for ledig. Det er en betingelse, at virksomhedens drift er indstillet, og at medlemmet inden 3 måneder igen har bortforpagtet eller udlejet virksomheden eller har ophørt med virksomheden på anden vis.

Hvis forpagtnings- eller lejeaftalen hæves før aftalt udløbsdato, er hovedreglen, at medlemmets ret til dagpenge fra a-kassen straks bortfalder.

Hæves aftalen på grund af forpagters eller lejers forhold, f.eks. fordi forpagter eller lejer væsentligt har misligholdt kontrakten, kan medlemmet dog fortsat anses for at være ophørt med virksomheden på betingelse af, at medlemmet snarest og senest efter 3 måneder igen bortforpagter eller udlejer virksomheden ved en gensidigt uopsigelig kontrakt af mindst 3 års varighed. Medlemmet kan også fortsat anses for ledig, hvis medlemmet nu opfylder en af de øvrige ophørsbetingelser i bekendtgørelsens kapitel 5.

Virksomhedens egentlige drift skal være indstillet. Medlemmet kan dog foretage dispositioner med henblik på at få andre til at udføre uopsættelige arbejdsopgaver i virksomheden, som f.eks. pasning af besætningen i landbrugsvirksomheder.

A-kassen kan til brug ved afgørelsen af, om kontraktbruddet skyldes forpagters eller lejers forhold f.eks. indhente en begrundet erklæring herom fra medlemmets advokat. Hvis der er taget retlige skridt i anledning af ophævelsen, kan dokumentationen bestå af stævning eller andet relevant sagsmateriale.

Medlemmet skal endvidere fremlægge fyldestgørende dokumentation for, at der ikke er egentlig erhvervmæssig aktivitet i virksomheden. Dokumentationen kan f.eks. bestå af en erklæring herom fra medlemmets advokat, revisor eller landbrugskonsulent.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan godkende en lavere tidsgrænse end 3 år for brancher, hvor det er sædvanligt med aftaler af kortere varighed.

Medlemmer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed ved salg og servering af spise- og drikkevarer og som skal have et fødevarenæringsbrev af Erhvervsstyrelsen, kan få dispensation fra kravet om gensidig 3 års uopsigelighed, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Bortforpagter skal være bundet af en uopsigelighed på mindst 3 år i forpagtningsperioden.
- Bortforpagter skal give forpagter en forkøbsret til den bortforpagtede virksomhed.
- Forpagter skal være bundet af et opsigelsesvarsel på mindst 6 måneder.

Til § 16

Udtræden af en virksomhed med flere ejere mv.

Et medlem anses for ophørt med en virksomhed, når medlemmet udtræder som medejer af en virksomhed, og det er registreret hos Erhvervsstyrelsen, at medlemmet ikke længere er ejer.

Det betyder, at hvis virksomheden ikke ophører helt, og derfor ikke er registreret som ophørt i CVR-registeret, kan et medlem, der helt udtræder som medejer af virksomheden, ophøre, når det er registreret hos Erhvervsstyrelsen (CVR-registeret), at medlemmet ikke længere er registreret som medejer af den pågældende virksomhed.

Dette gælder også når et medlem som medejende ægtefælle ophører med medejerskabet af virksomheden, jf. stk. 3. Medlemmet anses for ophørt, når medlemmet har dokumenteret, at medlemmet ikke længere er registreret som ejer.

Hvis der er tale om et selskab med flere ejere, stilles der ikke krav om, at medlemmet ikke længere er medejer af virksomheden. I disse tilfælde er det tilstrækkeligt, at medlemmet ikke længere har afgørende indflydelse. For så vidt angår ”afgørende indflydelse” henvises til vejledningen til § 2.

Ændringerne i ejerforholdene skal være registreret hos Erhvervsstyrelsen. Medlemmet skal fremlægge dokumentation i form af et registreringsbevis fra Skatteforvaltningen, hvor ændringerne i virksomhedens ejerforhold fremgår.

Bestemmelsen i § 16 gælder også for medejende ægtefæller. Ved medejende ægtefælle forstås i relation til arbejdsløshedsforsikringen et medlem, der er medejer af sin ægtefælles virksomhed.

Et medlem, der arbejder i sin ægtefælles virksomhed, uden at være uden at være medejer af virksomheden, vil anses for selvstændig, hvis der ikke er indgået en lønftale efter kildeskattelovens § 25 A, jf. § 2. I disse tilfælde kan medlemmet ophøre ved en tro og loveklæring efter § 17. En medejende ægtefælle, der ikke er registreret som ejer af virksomheden hos Erhvervsstyrelsen, men som står opført i Skatteforvaltningens registre som medhæftende for virksomheden, kan også ophøre efter § 17.

En medarbejdende ægtefælle, der har indgået en lønftale efter kildeskattelovens § 25 A, anses for at være lønmodtager, og skal derfor ikke ophøre efter bekendtgørelsen. Medlemmet får dog en venteperiode på 3 uger, jf. § 22, stk. 5.

Til § 17

Et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed som medarbejdende ægtefælle, anses for ophørt med virksomheden, når medlemmet på tro og love erklærer at være udtrådt af ægtefællens virksomhed. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på et medlem, der har overdraget sin virksomhed til sin samlever, jf. § 12, stk. 2.

Et medlem, som anses for medarbejdende ægtefælle efter § 2, kan tidligst anses for udtrådt af virksomheden fra det tidspunkt, hvor a-kassen har modtaget en skriftlig erklæring om, at medlemmet er udtrådt af virksomheden. Erklæringen skal være underskrevet af både medlemmet og dennes ægtefælle.

En medarbejdende ægtefælle, der har indgået en lønftale efter kildeskattelovens § 25 A, anses for at være lønmodtager. Har den medarbejdende ægtefælle derimod ikke indgået en lønftale efter kildeskatteloven, vil der dog være tale om selvstændig virksomhed. Bestemmelsen gælder alene for medarbejdende ægtefæller, som uden at være medejer arbejder i ægtefællens virksomhed.

Bestemmelsen gælder også for medejende ægtefæller, der ikke er registreret som ejer af virksomheden hos Erhvervsstyrelsen, men som står opført i Skatteforvaltningens registre som medhæftende for virksomheden.

Begge ægtefæller skal samtidig på erklæringen oplyse, at de er bekendt med, at medlemmet fra datoen for godkendelse af udtræden ikke må være skattemæssigt registreret som medarbejdende ægtefælle, og ikke længere må udføre nogen form for opgaver i virksomheden. Denne betingelse er ultimativ, og kan under ingen omstændigheder fraviges. Hvis betingelsen ikke overholdes, vil retten til dagpenge bortfalde med deraf følgende konsekvenser i form af tilbagebetaling af udbetalte ydelser.

Medlemmer, der er udtrådt på tro og love, og derefter genindtræder, skal oplyse det til a-kassen, når de genindtræder. Dette følger af medlemmets generelle pligt til at oplyse alt, der har betydning for pågældendes ret til dagpenge.

Et medlem, der udtræder af en virksomhed, der fortsættes af ægtefællen, skal bringe sin skattemæssige status som medarbejdende ægtefælle til ophør. En evt. registrering i Skatteforvaltningens registre som medhæftende ægtefælle, skal også ophøre.

Til § 18

Bestemmelserne kan kun anvendes af medlemmer, som på grund af samlivsophævelse udtræder af en virksomhed, der videreføres af ægtefællen.

Et medlem, som udtræder af en virksomhed, der fortsættes af ægtefællen, kan anses for ophørt med virksomheden, når medlemmet dokumenterer, at samlivet med ægtefællen er ophævet i forbindelse med separation eller skilsmisse.

Bestemmelsen anvendes ved samlivsophævelse, hvor der indgives begæring eller stævning om separation eller skilsmisse. Det forudsættes, at der senere bevilges eller afsiges dom om skilsmisse.

Medlemmet skal fremlægge en bekræftelse fra Det Centrale Personregister (CPR) om medlemmets eller ægtefællens flytning fra den hidtidige fælles bopæl. Medlemmet skal desuden fremlægge kopi af begæringen eller stævningen om separation eller skilsmisse samt den efterfølgende separations- eller skilsmissebevilling eller dom.

Foreligger der ikke separation eller skilsmisse, kan medlemmet anses for ophørt i indtil 3 måneder fra samlivsophævelsen. Der er således tale om en midlertidig dagpengeret ved samlivsophævelse. Det er en betingelse, at medlemmet fremlægger en bekræftelse fra Folkeregistret om fraflytning og en erklæring fra medlemmets revisor, advokat eller landbrugskonsulent om, at medlemmet er ophørt i virksomheden.

Hvis der på tidspunktet for samlivsophævelsen endnu ikke foreligger en begæring eller stævning om separation eller skilsmisse, vil medlemmet kunne modtage dagpenge i indtil 3 måneder fra samlivsophævelsen.

Genoptages samlivet inden for en periode på 2 år, anses medlemmet for at være genindtrådt i virksomheden, medmindre a-kassen har modtaget en erklæring underskrevet på tro og love af medlemmet og dennes ægtefælle om, at medlemmet er udtrådt af virksomheden.

Til § 19

Omdannelse til formueforvaltning

Et medlem kan anses for ophørt med et selskab, når medlemmet har omdannet selskabet til et holdingselskab (kapitalselskab) ved at ændre formålsparagraffen for selskabet til formueforvaltning. Det gælder selv om selskabet ikke er opløst og medlemmet ikke har overdraget samtlige aktier eller anparter til andre end medlemmet, ægtefællen, samleveren eller umyndige børn.

Bestemmelsen omfatter den situation, hvor et driftsselskab omlægges, så der ikke længere er en drift i selskabet, f.eks. ved at driften er solgt, og formålet med selskabet alene er at varetage formuen fra salget. Formålet med selskabet skal være ændret til formueforvaltning, formueadministration, formuepleje eller lignende.

Det er en betingelse, at medlemmet dokumenterer ændringen af formålet med selskabet, og at det er anmeldt til Erhvervsstyrelsen. Det skal samtidig dokumenteres, at der ikke er erhvervsaktiviteter i selskabet, og at driftsmidler mv. i selskabet, der har dannet grundlag for medlemmets erhvervsudøvelse, er afhændet, f.eks. via momsafmelding.

Hvis selskabet viderefører virksomheden, og medlemmet og ægtefællen ikke har overdraget deres aktier eller anparter i selskabet, eller overdragelsen er sket til personkredsen i § 12, stk. 2, kan medlemmet kun anses for ledigt, hvis øvrige ophørsbetingelser er opfyldt.

Til § 20

Ophør på tro og love

Bestemmelsen finder anvendelse på medlemmer, der ikke er ophørt med en virksomhed efter § 13, det vil sige virksomheden er ikke registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret) hos Erhvervsstyrelsen.

Et medlem anses for ophørt med en virksomhed, når medlemmet på tro og love erklærer ikke at drive virksomheden udover, hvad der kan anses for afvikling, og medlemmet inden for 6 måneder fra tidspunktet af det erklærede ophør, er registreret som ophørt hos Erhvervsstyrelsen.

Det vil være en betingelse,

- at medlemmet inden for 6 måneder fra det tidspunkt, hvor a-kassen har modtaget tro- og loveerklæringen, har dokumenteret, at virksomheden er ophørt efter § 13,
- at medlemmet efter ophøret på tro- og love ikke driver erhvervsvirksomhed udover, hvad der kan anses for afvikling, og
- at timer brugt til endelig afvikling medfører fradrag i dagpengene på samme måde som fritidsbeskæftigelse. Afviklingen af virksomheden vil ikke forbruge af de 30 uger inden for de seneste 104 uger med supplerende dagpenge.

Hvis medlemmet ikke opfylder betingelserne, mister medlemmet retten til dagpenge. Der er dog ikke et tilbagebetalingskrav for de dagpenge, medlemmet allerede har modtaget.

Et medlem har dermed mulighed for at afvikle sin virksomhed sideløbende med dagpenge i op til 6 måneder (fratrukket venteperioden på 2 måneder).

Ophøret kan tidligst gælde fra det tidspunkt, a-kassen har modtaget en erklæring underskrevet på tro og love af medlemmet om, at medlemmet ikke driver virksomheden. Ophøret er betinget af, at medlemmet ikke længere udfører nogen form for opgaver i virksomheden.

Et medlem, der ikke inden for 6 måneder dokumenterer, at virksomheden er ophørt, kan ikke modtage dagpenge. Der henvises til reglerne om forbrug af dagpengeperioden i bekendtgørelse om dagpengeperioden.

Hvis medlemmet mister retten til dagpenge, fordi pågældende ikke dokumenterer, at virksomheden er ophørt inden for de 6 måneder, kan pågældende først modtage dagpenge igen, når virksomheden er ophørt. I så fald forbruger perioden indtil medlemmet har dokumenteret ophøret af dagpengeretten med 7,4 timer pr. dag, dog højst 160,33 timer pr. måned, for fuldtidsforsikrede.

A-kassen skal i forbindelse med dagpengeudbetalingerne kontrollere for eventuel selvstændig virksomhed via opslag i de offentlige registre (f.eks. momsoplysninger), når oplysningerne er tilgængelige, med henblik på at vurdere, om den ledige uretmæssigt er begyndt eller fortsat med at drive selvstændig virksomhed. Dette kan ske i forbindelse med den månedlige kontrol ved samkøring.

Til § 21

Udenlandsk virksomhed

Et medlem, der har drevet en udenlandsk virksomhed, kan f.eks. ikke registrere virksomheden som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret) hos Erhvervsstyrelsen. Det er heller ikke muligt at f.eks. dokumentere ændringer i ejerforholdene hos Erhvervsstyrelsen i forhold til udenlandske virksomheder.

Et medlem, der har drevet en udenlandsk virksomhed, kan derfor ophøre med virksomheden ved at fremlægge tilsvarende dokumentation fra det andet land om, at pågældende har registreret virksomheden som ophørt i offentlige registre, har ændret ejerforhold, har ændret formålsparagraffen for selskabet til formueforvaltning mv.

Hvis det ikke er muligt at dokumentere f.eks. ændrede ejerforhold ved offentlige registre i det anden land, fordi der ikke er et tilsvarende ejerregister i dette land, må medlemmet i stedet sende anden dokumentation, f.eks. købekontrakt, der kan dokumentere overdragelsen.

Til § 22

Venteperioder m.v.

Venteperioden er på 3 uger for et medlem, der ophørt med en virksomhed som følge af:

- Ophørt i CVR-registeret, § 13
- Ophør ved bortforpagtning eller udlejning, § 15
- Udtræden af en virksomhed med flere ejere, jf. §§ 16-18
- Omdannelse til formueforvaltning, jf. § 19

En medarbejdende ægtefælle med en lønftale efter kildeskatteloven, der ophører med at arbejde i ægtefællens virksomhed, kan heller ikke få dagpenge i en venteperiode på 3 uger, jf. stk. 5.

Venteperioden er 1 uge for et medlem, der er ophørt med en virksomhed som følge af:

- Konkurs eller tvangsauktion, jf. § 14.

Venteperioden er 2 måneder for et medlem, der er ophørt med en virksomhed som følge af:

- Ophør på tro og love, jf. § 20.

Hvis et medlem, der er ophørt på tro og love efter § 20, ophører i CVR-registeret efter § 13, inden for venteperioden på de 2 måneder, vil der være minimum 3 ugers venteperiode, før medlemmet kan modtage dagpenge. Dokumenterer medlemmet, at virksomheden er ophørt inden venteperioden på 2 måneder er

udløbet, kan medlemmet dermed få dagpenge fra dagen efter ophøret, dog tidligst 3 uger fra det tidspunkt, hvor medlemmet er ophørt på tro og love.

Venteperioden løber fra dagen efter, virksomheden er dokumenteret ophørt, herunder dagen efter, at medlemmet har erklæret, at virksomheden er ophørt på tro og love. Forbrug af dagpengeperioden begynder efter venteperioden.

I følgende tilfælde vil medlemmet ikke få en venteperiode:

- 1) medlemmet er ophørt med en selvstændig bibeskæftigelse, jf. § 10, eller
- 2) medlemmet søger om dagpenge igen efter en periode, hvor medlemmet ikke har modtaget dagpenge. Det er en betingelse, at medlemmet allerede er indplaceret i en dagpengeperiode.

Til § 23

Bestemmelsen fastsætter regler for, at et medlem mister retten til dagpenge, hvis pågældende ophører med en virksomhed mere end én gang i dagpengeperioden. Det er uden betydning, om medlemmet starter en helt ny virksomhed op eller starter den samme virksomhed op igen.

Da medlemmet ikke kan modtage dagpenge, når pågældende er ophørt med en virksomhed mere end én gang inden for en dagpengeperiode, betyder det også, at pågældende ikke har ret til at få udbetalt feriedagpenge.

Ved vurderingen af, hvor mange gange et medlem er ophørt med en virksomhed, tæller et evt. ophør ved indplaceringen i dagpengeperioden ikke med. Skift af definition af en aktivitet i løbet af dagpengeperioden, f.eks. fra selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse til fritidsbeskæftigelse, tæller heller ikke som et ophør ved denne vurdering.

Eksempel:

Et medlem melder sig ledigt den 1. august 2019 efter at have lukket sin konsulentvirksomhed. Efter at have modtaget dagpenge i 6 måneder, starter medlemmet en ny selvstændig virksomhed med internet-handel op den 1. februar 2020. Medlemmet kan få supplerende dagpenge samtidig med opstarten af virksomheden. Efter to måneder vælger medlemmet at lukke virksomheden og få fulde dagpenge. Den 1. januar 2021 starter medlemmet konsulentvirksomheden op på ny. Når retten til supplerende dagpenge er udløbet, kan medlemmet ikke få dagpenge, selv om pågældende lukker denne virksomhed. Medlemmet kan kun få ret til dagpenge, hvis pågældende har genoptjent retten til at ophøre med en virksomhed.

Et medlem kan genoptjene retten til at ophøre med en virksomhed, når medlemmet

- 1) har genoptjent retten til dagpenge efter reglerne herom i bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for ret til dagpenge, og
- 2) har genoptjent retten til supplerende dagpenge efter reglerne herom i bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge.

Medlemmet skal således både genoptjene retten til dagpenge og retten til supplerende dagpenge, for at få ret til dagpenge på ny, efter ophøret med virksomheden.

Til § 24

Jobsøgningsperiode

Et medlem, der har ret til dagpenge efter ophør med en virksomhed, mister retten til dagpenge i en jobsøgningsperiode på 6 måneder, hvis medlemmet i denne periode påbegynder ny selvstændig virksomhed efter definitionen i § 2. Et medlem anses således for at have påbegyndt en ny selvstændig virksomhed på det tidspunkt, hvor aktiviteten opfylder betingelserne i § 2. Det gælder også hvis medlemmet indtræder

i en virksomhed eller et selskab eller som medarbejdende eller medejende ægtefælle genindtræder i ægtefællens virksomhed.

Perioden på de 6 måneder løber fra det tidspunkt, hvor medlemmets selvstændige hovedbeskæftigelse er ophørt efter kapitel 5. Det betyder, at et medlem, der f.eks. arbejder som lønmodtager i 6 måneder efter pågældende er ophørt med en virksomhed, ikke vil være omfattet af en jobsøgningsperiode, hvis pågældende herefter melder sig ledigt.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvis den virksomhed, som medlemmet er ophørt fra, er gået konkurs, eller hvis den selvstændige virksomhed anses for bibeskæftigelse.

Et medlem, der påbegynder en ny selvstændig virksomhed i jobsøgningsperioden efter stk. 1, mister retten til dagpenge i den resterende del af jobsøgningsperioden. Det betyder også, at medlemmet ikke har ret til at få udbetalt feriedagpenge i denne periode.

Eksempel:

Et medlem udtræder som medejer af en virksomhed den 31. oktober 2018 efter § 16. Jobsøgningsperioden på 6 måneder løber dermed fra den 1. november 2018 til den 30. april 2019. Medlemmet genindtræder i virksomheden den 1. januar 2019, og kan dermed ikke få ret til dagpenge i perioden fra 1. januar til 30. april 2019.

Eksempel:

Et medlem er ophørt med en virksomhed den 18. marts 2019, da virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister pr. denne dato, jf. § 13. Medlemmet arbejder som lønmodtager frem til den 31. oktober 2019, hvorefter medlemmet melder sig ledigt og bliver indplaceret i en dagpengeperiode den 1. november 2019. Jobsøgningsperioden løber fra den 19. marts 2019 til den 18. september 2019. Ved ledigmeldelsen er medlemmet dermed ikke omfattet af en jobsøgningsperiode.

Til § 25

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2018. Det betyder, at de nye definitioner af selvstændig virksomhed, formueforvaltning og fritidsbeskæftigelse i §§ 2-5 er gældende fra dette tidspunkt. Medlemmer, der modtager dagpenge ved bekendtgørelsens ikrafttræden eller herefter, kan derfor blive omfattet af en ny definition på dette tidspunkt. A-kassen skal undersøge dette.

Eksempel:

Et medlem modtager dagpenge for oktober måned 2018. Medlemmet driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse med biavl. Fra den 1. oktober 2018 vil virksomheden med biavl kunne anses for fritidsbeskæftigelse.

Det følger af § 10, stk. 1-4, at et medlem anses for at drive virksomheden som bibeskæftigelse, når medlemmet i de seneste 6 måneder forud for indplaceringen i dagpengeperioden har haft beskæftigelse som lønmodtager af et vist omfang. Da denne vurdering alene skal laves ved indplaceringen i dagpengeperioden, vil bestemmelsen ikke finde anvendelse på medlemmer, der forud for den 1. oktober 2018 anses for at have drevet selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed. Det betyder, at medlemmet ikke skal anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse ved ikrafttræden af de nye regler.

Det gælder dog ikke, hvis medlemmets aktivitet ikke anses for at være selvstændig virksomhed efter § 2.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 26. september 2018

KIRSTEN BRIX PEDERSEN

/ Sofia Franzén